

13. augusta 2011

SELENE - deviate stretnutie pri splne Mesiaca

Oficiálny článok pre médiá:

Tohtoročné neisté leto akosi nepraje akciám pod holým nebom. Sú však aj takí, ktorí milujú prírodu a ona ľúbi ich... a dopraje pekné počasie. Tak tomu bolo aj 13. augusta na tradičnom, v poradí deviatom nočnom stretnutí pri splne Mesiaca – Selene. Zakladanie stanového tábora, športové hry, ale aj vitie venčekov z kvetov – to boli prvé podvečerné činnosti seleňákov. Ved' organizátori z KST Kamarát a z Folkového klubu Partizánske na magické miesto obkolesené vencom hôr – do osady Hlboké, priviedli aj svoje deti, ktorých najmä medzi folkáčmi pribúda každým rokom. (Pred dvomi týždňami uzrel svetlo sveta syn Petra Patáka zo skupiny Túlaví a na ďalší prírastok čaká priamo v pôrodnici folkáčska rodina Mima a Vladimír Dobiašovci z Pohody.) Deti z vyše stovky účastníkov tvorili celú tretinu. Tie najstatočnejšie prišli krížom cez hory pešo z Klížskej doliny aj so svojimi rodičmi a starými rodičmi z KST Ostrá Veľký Klíž. Potešila aj účasť veľkouherskej turistickej omladiny. Po výdatnej opekačke nasledovala tradičná nočná súťaž, kde deti - ruka v ruke s najlepším kamarátom alebo súrodencom dokazovali svoju odvahu i ozajstnú silu kamarátstva. Vôbec im nevadila hroziaca búrka. Krátky dážď síce na chvíľu odohnal všetkých od ohníka, ale potom svietil jasný Mesiac tak silno, akoby bol deň. Rosa neodradila 23 Veľkoklížanov ani menšiu skupinu Partizánčanov od nočného podchodu cez les domov. Hodinu po polnoci do stanov zaliezli aj tí najmladší a pre mnohých to bola prvá stanovačka v živote. Pri táboráku a pri pesničkách v podaní folkáčov, ale aj zrelého trampa Bradu ostali skalní až do svitania. Kto na Hlbokom nezažil pohľad na výchádzajúce Slnko spoza Vtáčnika, ten nech tak urobí čo najskôr. Zamiluje si nielen rodný kraj, ale príde na chuť čaru, ktoré milovníkov prírody spája...

Neoficiálne...

Marcelka s Natálkou a Katkou boli u nás od utorka a na Selene sme sa tešili spoločne. Dokonca prišiel aj Jarko. Vladko mal koncert s Kateou v Žiari, Ala sľúbila prísť s Jurajom ich autom. Všetko išlo ako po masle... Ja som išla o 11.30 autobusom SAD do Kolačna s Rihárovcami – Máriou, Nikolou, Katkou a Nikolasom, Marekovi sa nechcelo, Danka nechceli pustiť, vraj je malý... Od rybníka sme sa viezli na Hlboké všetci autom. (Rihárovci sú malí a do auta by sme potrebovali sedačky, preto ich musíme brať všade autobusom...) Na Hlbokom sme si doslova vychutnávali stavanie stanov a smiali sa nad hlavolamom – ako na to. Ved' napríklad – jeden stan sme nerozkladali tri roky, klubový „husky“ bol naposledy rozložený minulý rok v Chorvátsku...

Postupne prichádzali folkáči, ale aj bežní ľudia, ktorí na našej akcii neboli nikdy, napríklad Hanka Kaletová z lekárne so svojim vnúčikom, manželom a dcérou... S tou mojou boľavou nohou sa mi nedalo ani poriadne zabávať sa s deťmi. Futbal sme začali hrať po západe slnka, lebo sme stále čakali na Veľkoklížanov. Prišli, keď sme práve končili. Katka bola „zranená“ (narazená loptou), Nikolas sa zas veľmi nasrdil, lebo Nikola dala za chlapcov najviac gólov. Chlapci proti dievčatám však skončili remízou a všetci dostali odznaky... Len čo sme skončili, sľúbila som Veľkoklížanom, že ešte bude futbal, ale najskôr nech sa najedia. Na západe sa však blýskalo, preto som zvolala štáb (Alu a Macku) a dali dokopy

pravidlá nočnej hry. Keď sa už dvíhal aj vietor, rýchlo sme dali dohromady deti a vypravali na lúku. Súťaž sme museli urýchliť, nakoľko začali padať prvé kvapky, takže namiesto vo dvojici, išli na tmavú lúku hľadať balíčky všetci naraz. Tu musím poďakovať Jurajovi Píšťanskému, ktorý z T-mobilu zasponzoroval darčeky do súťaže... a Jarkovi a Vladkovi, ktorí robili na nočnej súťaži „strašidlá“ ... len čo som odovzdala plyšovú hračku najmladšiemu účastníkovi, začalo pršať...

Deti sa usalašili vnútri v chalupe pri veľkom stole a hrali sa s našimi - Mackou, Emilom, Vladkom - hru elektriku. Veľkoklížanci išli domov až keď prestalo pršať (futbal sme už kvôli rose nehrali) a o chvíľu aj naša partia kamarátov – Emil, Majka, Dominika, Janka... odišla náhle do Partizánskeho, ani sme sa nestačili rozlúčiť ...

Hralo a spievalo sa stále až do tretej. Najskôr Majka a Branko Petrášovci, potom Vladko, Típe a Zuzana, Tibor Harceg, Ivan Boháček, Pavol Kellner a nakoniec patrilo sólo starým trampským pesničkám v podaní Brady – Valtera Roteru. A mesiac svietil mesiac celučičkú noc. Bol nádherný, A nádherné bolo ráno, keď som nachvíľu zaspala pri ohnisku. Jediná, čo prečkala noc bez zažmúrenia oka, bola Miška Raučinová.

Ala

PS: Rihárovci išli v nedeľu domov s Alou pešo cez horu.